

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.II.30.010/2007/4.szám

Kiegészítő ítélet Gf.II.30.173/2007/3.szám
alatt található!

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla dr. Horváth István ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** alatti székhelyű felperesnek - dr. Kardos Gyula ügyvéd által képviselt **BÁCS-KISKUN MEGYEI ÖNKORMÁNYZAT KÓRHÁZA** 6000 Kecskemét, Nyíri út 38. szám alatti székhelyű I.r. és **BÁCS-KISKUN MEGYEI ÖNKORMÁNYZAT** 6000 Kecskemét, Deák F. tér 3. szám alatti székhelyű II.r. alperesek ellen szolgáltatási díj és kártérítés megfizetése iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2006. október 20. napján kelt 9.G.40.060/2006/5. számú ítélete ellen a felperes 6. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a megfellebbezett rendelkezéseit **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alpereseknek 15 nap alatt személyenként 2.000.000.- /Kétmillió/ Ft fellebbezési eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az 1997. májusában kötött bérleti szerződéssel a II.r. alperes a perben nem álló **/cég neve 1/** Kft-nek bérbe adta a SOMATOM AR SP 40. típusú CT és ahhoz tartozó egyéb berendezéseket, valamint a 86 m2 alapterületű diagnosztikai helyiséget. Ezzel egyidejűleg a szerződés 11. pontjában rögzítettek szerint a II.r. alperes ún. együttműködési szerződést kötött - a **/cég neve 1/** Kft-vel azonos tulajdonosi irányítás alatt álló - felperessel a bérlemény tárgyát képező diagnosztikai rendszer üzemeltetésére, megállapodtak továbbá az MR diagnosztikai berendezés telepítéséhez szükséges műszaki előkészületek megkezdéséről.

E szerződések alapján a felperes 1997. június 27-én az I.r. alperessel ún. szolgáltatási szerződést kötött, amelyben vállalta, hogy a CT-vel egészségügyi szolgáltatást nyújt 1997. VII. hó 1. napjától, legfeljebb 15 évig terjedő határozott időtartamra. A felperest a szerződésben részletezettek szerint jelentési és adatszolgáltatási kötelezettség terhelte a társadalombiztosítóval történő elszámolás érdekében.

A 2000. december 29-én kelt szerződéssel a peres felek és a **/cég neve 1/ Kft.** megállapodtak abban, hogy az 1997. májusában létrejött bérleti szerződésbe 2001. január 1. napjától a II.r. alperes bérbeadó helyébe az I.r. alperes, míg a bérelő **/cég neve 1/ Kft.** helyébe a felperes lép a CT-hez tartozó berendezésekre és diagnosztikai helyiségekre vonatkozóan.

Az I.r. alperessel 2001. június 29-én kötött szerződéssel a felperes MR diagnosztikai szolgáltatás ellátását vállalta az MR készülék üzembe helyezésétől 2002. július 5. napjáig terjedő időszakra.

A felperes és a perben nem álló **/cég neve 2/ Rt.** között 2003. július 8. napján megállapodás jött létre, amely szerint a felperes, mint engedményező a fentiekben és a szerződésben részletezett az I.r. és II.r. alperesekkel kötött valamennyi szerződés alapján bérleti szerződési pozícióiból eredő valamennyi jogviszonyból származó jogosultságát és kötelezettségét a Ptk. 328. § (1) bekezdése alapján a **/cég neve 2/ Rt.-re** engedményezi. Rögzítették, hogy ezzel a **/cég neve 2/ Rt.** az engedményező felperes helyébe lép és átszállnak rá mindazok a jogok, amelyek a felperest az I.r. alperessel szemben megilletik. A szerződés 4. pontja szerint a felperes az engedményezés tényéről az alpereseket értesíti és kimondták, hogy az értesítést követően bármilyen jogcímen alapuló kifizetés esetén az I.r. alperes az engedményes részére joghatályosan, illetőleg a kétszeri fizetés veszélye nélkül teljesíthet. A felperes vállalta, hogy amennyiben az I.r. alperes a részére teljesít kifizetést, erről az engedményest értesíti, és a megfizetett összeget kiadja.

A szerződés 5. pontja úgy rendelkezik, hogy a szerződés hatályba lépése az az időpont, amikor a **/cég neve 2/ Rt.** a CT és az MR diagnosztikai rendszer üzemeltetéséhez szükséges valamennyi hatósági (működési) engedélyt megszerzi. Az engedélyek megszerzésének hiányában a szerződés hatályát veszti, és a felperes szerződési pozíciója az I.r. és II.r. alperessel kötött szerződések tekintetében változatlan marad. Az I.r. és a II.r. alperes képviselője a részükre megküldött szerződéshez hozzájárultak.

Az ÁNTSZ 2003. augusztus 29-én kelt ... számú határozatában a **/cég neve 2/ Rt.** részére a CT berendezés üzemeltetésére, a 2003. szeptember 26-án kelt ... számú határozatában ideiglenes működési engedélyt adott a CT és az MRI szakmákra.

A felperes képviselőre jogosult ügyvezetője 2002. május 23. napjáig, illetve 2003. október 21. napjától **/személy neve 1/**, a 2002. május 23. és 2003. október 21-e közötti időszakban **/személy neve 2/** volt. A felperes 2003. november 18. napján kelt levelében arról tájékoztatta az I.r. alperest, hogy a társaság képviselőjének **/személy neve 1/t** tekinti és felszólította a szolgáltatás ellenértékének a felperes számlájára történő átutalására. Ettől az alperesek a 2003. július 8. napján kelt szerződésre hivatkozással elzárkóztak.

Az ÁNTSZ Csongrád Megyei Intézete 2003. december 30-án kelt ... számú határozatával az II.r. alperes kéremére a felperes CT berendezésre vonatkozó üzemeltetési engedélyét visszavonta azzal az indokkal, hogy az adott egységre két üzemeltetési engedély került kiadásra a felperes és a **/cég neve 2/ Rt.** részére, majd 2004. január 15-én kelt ... számú határozatával az ÁNTSZ Bács-Kiskun Megyei Intézete a **/cég neve 2/ Rt.** ... szám alatt kiadott CT és MRI szakmákra vonatkozó ideiglenes működési engedélyét tárgyi és személyi feltételek hiánya miatt ugyancsak visszavonta és a **/cég neve 2/ Rt-t** egészségügyi szolgáltatók nyilvántartásából törölte. Ugyancsak tárgyi feltételek hiánya miatt vont vissza 2004. január 29-én kelt ... számú határozatával a felperes CT és MRI szakfeladatokra vonatkozó működési engedélyét és szintén törölte az egészségügyi szolgáltatók nyilvántartásából. A fenti működési engedélyek visszavonására vonatkozó elsőfokú határozatot az Országos Tisztifőorvosi Hivatal 2004. március 4-én kelt ..., illetve ... számú határozatával helybenhagyta. Az I.r. alperes részére az ÁNTSZ 2004. január 29-én adott átmeneti működési engedélyt a CT és MRI szakmákra.

Az I.r. alperes a felperes által 2003. júniusban végzett CT és MRI vizsgálatok ellenértékét kiegyenlítette 2003. novemberében, további teljesítés a felperes részére nem történt. A felperes 2004. február 5-én kelt levelében erre hivatkozással az I.r. és II.r. alperesekkel kötött valamennyi szerződést azonnali hatállyal felmondta.

A felperes módosított keresetében kérte, hogy kötelezze a bíróság az I.r. alperest a ki nem egyenlített szolgáltatások ellenértékeként 211.693.836.- Ft, valamint annak 2003. december 31. napjától járó évi 11 % késedelmi kamata megfizetésére. Kérte továbbá ezen összeget terhelő 16 % mértékű társasági adó megfizetésében is marasztalni az I.r. alperest a Ptk. 318. §-a és 339. §-ára alapítottnak, valamint kérte alperesek egyetemleges marasztalását 1.460.500.000.- Ft és annak 2004. február 1. napjától járó késedelmi kamata kártérítés címén történő megfizetésére. Ezen összeg a szerződés megszűnésétől 2012. július 1. napjáig CT és MR vizsgálatok elmaradt díja. Álláspontja szerint az I.r. alperes azzal, hogy a fizetési kötelezettségének nem tett eleget, a Ptk. 313. §-a értelmében a teljesítést jogos ok nélkül megtagadta. A hivatkozott jogszabályhely alapján a felperes a késedelem Ptk. 300. § (1)

bekezdésében írt jogkövetkezményeinek alkalmazását kérte. A II.r. alperes károkozó magatartását abban jelölte meg, hogy nem tette meg a szükséges intézkedéseket az I.r. alperes fizetési kötelezettségének teljesítése érdekében, e magatartás a Ptk. 313. §-a

szerinti szerződésszegésnek minősül. Az alperesek a Ptk. 318. §-a alapján kötelesek elmaradt haszna megtérítésére a Ptk. 344. §-a értelmében egyetemlegesen.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Védekezésük szerint azzal, hogy a 2003. július 8-án kelt megállapodással a felperes és a **/cég neve 2/ Rt.** között az engedményezés létrejött, a felperessel korábban kötött szerződések a Ptk. 319. § (1) bekezdésében foglaltak alapján megszűntek. A felperes a jogutódlás következtében velük már nem áll jogviszonyban, ezért a perbeli igény érvényesítésére nem jogosult. Ezen álláspontjukat támasztja alá az engedményezési szerződés 4. pontjának rendelkezése is, mely szerint az l.r. alperes az engedményezés részére joghatályosan, illetve a kétszeri kifizetés veszélye nélkül teljesíthet. Szerződésszegést tehát nem követtek el.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Jogi okfejtése szerint a felperes és a **/cég neve 2/ Rt.** között 2003. július 8. napján létrejött szerződés tartalmilag a felperes szerződési pozíciójában történő teljes körű jogutódlásra irányult, amelynek értelmében a **/cég neve 2/ Rt.-t** terhelte továbbiakban CT és MR vizsgálatok elvégzése, és ennek ellenében a **/cég neve 2/ Rt.** vált jogosulttá a szolgáltatás ellenértékére. A szerződésben a felek ugyan az engedményezés tényét rögzítették, azonban azzal, hogy a **/cég neve 2/ Rt.** a felperes kötelezettségeinek teljesítését vállalta, és ahhoz az alperesek hozzájárultak, a Ptk. 337. § (1) bekezdése szerinti tartozásátvállalás is megvalósult. Ezt támasztja alá a szerződés 4. pontjának ellenérték megfizetésére vonatkozó rendelkezése. Emiatt nincs jelentősége azon felperesi hivatkozásnak, mely a személyhez kötött követelések engedményezésének tilalmára vonatkozik. A Ptk. tartozásátvállalás szabályait tartalmazó rendelkezései ilyen kikötést nem tartalmaznak. Ugyancsak a szerződés 4. pontjában írtak miatt nincs jelentősége annak, hogy a felek a jogutódlásra vonatkozó szerződés hatályának beálltát a **/cég neve 2/ Rt.** működési engedélyének megszerzéséhez kötötték, hiszen a függő jogi helyzet ellenére úgy rendelkeztek, hogy a szerződésről történt értesítést követően az l.r. alperes fizetési kötelezettsége a **/cég neve 2/ Rt.** javára áll fenn. A szerződés hatályának 5. pont szerinti megszűnésére adat nem merült fel, a felperes a perbeli időszakra az igényét az l.r. alperessel szemben csak abban az esetben érvényesíthetné, ha arról tájékoztatták volna, hogy a szerződés hatályát veszítette. Tekintve, hogy az ÁNTSZ 2003. szeptember 26-án a **/cég neve 2/ Rt.-nek** ideiglenes működési engedélyt adott ki, e napon a szerződés hatályba lépett. Ezen időponttól kezdődően a szolgáltatások teljesítésének kötelezettsége a **/cég neve 2/ Rt.-t** terhelte és ő volt jogosult a szolgáltatási díj átvételére. Így a már megszűnt szerződés felmondására a felperesnek nem volt jogi lehetősége, és nem állapítható meg az l.r. alperes terhére szerződésszegés sem. Figyelemmel arra, hogy a kártérítési igénye az l.r. alperes szerződésszegésén alapul, ennek hiányában annak nincs jogalapja egyik alperest illetően sem.

Figyelmen kívül hagyta a felperesnek az ún. engedményezési szerződés Ptk. 200. § (2) bekezdésén alapuló semmisségére való hivatkozását. Utalt arra, hogy a hivatkozott megállapodás a 2003. évi XLIII. tv. 16. § (2) bekezdésébe ütközik, mert e jogszabályhely kimondja, hogy az egészségügyi ellátási szerződésben vállalt jogokat és kötelezettségeket

az egészségügyi szolgáltató nem ruházhatja tovább. Tekintettel azonban arra, hogy a felperes a szerződés „megtámadására” irányuló kereseti kérelmet a bíróság felhívása ellenére nem terjesztett elő, keresetét a **/cég neve 2/** Rt-re nem terjesztette ki, a szerződés semmisségének hivatalból történő megállapítására nem kerülhetett sor. Azt a jogvita elbírálásának alapjául szolgáló érvényes szerződésnek kell tekinteni.

Mindezen túl rámutatott arra, hogy a felperes a bíróság felhívása ellenére nem bizonyította, hogy 2003. július 8. napját követően ő maga teljesítette a perbeli egészségügyi szolgáltatásokat, nem pedig a **/cég neve 2/** Rt. Nem alkalmas ennek igazolására a 5/F/1. alatt csatolt 2003. november 17-én kelt I.r. alperestől írt levél tartalma sem. A bíróság a bizonyítékok csatolására 2006. május 26. napján tartott tárgyaláson 15 napos határidővel hívta fel a felperest, ehhez képest csak a 2006. október 20-i tárgyaláson csatolt előkészítő iratában nyilatkozott arról, hogy elektronikus adathordozón rögzített számítógépes adatbázis csatolásával tudja igazolni a vizsgálatok elvégzését, illetve ekkor terjesztett elő bizonyítási indítványt a Bács-Kiskun Megyei Egészségbiztosítási Pénztár megkeresése iránt. Ezért az így felajánlott bizonyítást a Pp. 3. § (4) bekezdése alapján mellőzte. A teljesítés alátámasztására a kereseti kérelemhez mellékelte kísérőjegyzékek sem alkalmasak.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, amely elsődlegesen annak leszállított keresete szerinti megváltoztatására irányult (1.460.500.000.- Ft kára megfizetésére kérte alperesek kötelezését), másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatásával közbenső ítéletben kérte megállapítani követelése jogalapjának fennállását, az összecszerűség vonatkozásában pedig az elsőfokú bíróságot új eljárásra, új határozat hozatalára kérte utasítani. Harmadlagos fellebbezési kérelme az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróságnak új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítására irányult. Álláspontja szerint téves az elsőfokú ítélet azon álláspontja, hogy a 2003. július 8. napján kelt szerződéssel a peres felek között valamennyi jogviszony tekintetében a szolgáltatói oldalon teljes körű jogutódlás következett be. Az 1997. májusában a II.r. alperes és a **/cég neve 1/** Kft. között a bérleti szerződés azzal a feltétellel jött létre, hogy a CT berendezés üzemeltetését kizárólag a felperes végzi. A 2000. december 29-én kötött bérleti szerződés a CT berendezésre nem terjed ki, így 2001. január 1. napját követően annak használatát továbbra is a **/cég neve 1/** Kft. biztosította a felperesnek. A **/cég neve 1/** Kft. a 2003. július 8-i szerződésben félként nem szerepelt, így e szerződés a CT gépre nem terjedhetett ki, azt továbbra is csak a felperes volt jogosult használni, ebből következően a **/cég neve 2/** Rt. azzal szolgáltatást nem végezhetett. Utalt arra, hogy a Ptk. 165. § (1) bekezdése kizárja használat jogának átengedését, úgy a felperes azt nem is engedhette át a **/cég neve 2/** Rt-nek.

Téves az elsőfokú ítélet azon megállapítása is, mely szerint a szerződés tartozásátvállalást tartalmaz, hiszen a szerződés 4. pontja kizárólag az engedményezésnek megfelelő szabályokat rögzíti. Abból, hogy a felperes a szerződést az alpereseknek bemutatta, nem következik tartozásátvállalás létrejötte. Ismételt hivatkozott a 2003. évi XLIII. tv. 16. § (2) bekezdésében írtakra, mely tiltja szerződésben

foglalt kötelezettségek átruházását, téves tehát az az álláspont, mely szerint a tartozásátvállalás tekintetében nem érvényesül jogszabályi korlátozás. Alanyváltozás az ellátási szerződésben csak oly módon következhet be, ha azt a felek megszüntetik és a törvény 15. § (1) bekezdése alapján eljárva újabb pályázatot írnak ki. Ezt az alperesek hozzájárulása nem pótolja. Az Eüsz. tv. 3. § (1) bekezdése értelmében egészségügyi szolgáltatás kizárólag az egészségügyi hatóság által kiadott működési engedély birtokában folytatható, a 96/2003. (VII.15.) Korm. rendelet 6. § (1) bekezdése kimondja, hogy az egészségügyi szolgáltatás nyújtására csak a rendelet szerinti működési engedéllyel rendelkező egészségügyi szolgáltató jogosult. E jogszabályi rendelkezésekből következően a **/cég neve 2/ Rt**-vel kötött szerződés hatósági jóváhagyástól függött, ennek hiányában a Ptk. 215. §-a szerint az érvénytelenség jogkövetkezményét kell alkalmazni. A szerződés azon rendelkezése, amelynek értelmében a hatósági engedély megszerzésének akadályát esetén a szerződés hatályát veszti, a fenti rendelkezésnek megfelelő jogkövetkezmények alkalmazását jelenti. A hatósági engedély szükségessége olyan kógens rendelkezés, amittől a felek nem térhetnek el, ezért tévesen kezeli az elsőfokú bíróság a szerződést megkötésétől kezdődően létrejöttként. A **/cég neve 2/ Rt**-nek kiadott ideiglenes működési engedély hatósági jóváhagyás hiányában nem lépett hatályba, arra akkor kerülhetett volna sor, ha a **/cég neve 2/ Rt**. az I.r. alperessel kötött közreműködői szerződést köt és azt az ÁNTSZ-nek bemutatja. Az ÁNTSZ 2003. november 11-én kelt jegyzőkönyve igazolja, hogy csak a felperes rendelkezett érvényes működési engedéllyel. A felperes működési engedélyét 2004. január 29-én az I.r. alperes bejelentése miatt vonta vissza a hatóság. Az I.r. alperest valamennyi határozatról értesítették, ezért nem helytálló az ítélet azon megállapítása sem, melynek értelmében a szerződés hatályának 5. pont szerinti megszűnésére adat nem merült fel, illetve az alpereseket erről nem tájékoztatták. A 2003. november 17-én kelt levél alátámasztja a felperesi teljesítést. Igazolja az is, hogy az elszámolás alapja a MEP és az I.r. alperes között a felperes által rendelkezésre bocsátott teljesítésre vonatkozó dokumentáció, az I.r. alperes pedig a finanszírozást megkapta. Tévesen mellőzte az elsőfokú bíróság a felajánlott bizonyítás lefolytatását, egyrészt mert nem e jogkövetkezmények terhével hívta fel a felperest a bizonyítékai előterjesztésére, másrészt a jogi képviselő mulasztását kimentette.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az ítélet helybenhagyását kérték az elsőfokú eljárásban előadott védekezésük fenntartásával. Kiemelték, hogy a 2003. július 8. napján kötött szerződés olyan atipikus jogutódlási szerződés, amellyel nem történt meg az egészségügyi szolgáltatás átruházása, az csupán célszerűségi megfontolású átszervezés volt. Így az nem ütközik a felperes által hivatkozott

jogszabályba. A felperes ettől függetlenül sem hivatkozhat a Ptk. 4. § (4) bekezdésében rögzített alapelvre tekintettel a szerződés semmisségére, hiszen a jogutódlási szerződés kötését maga kezdeményezte, fordult az alperesekhez tudomásul vétele iránt,

közreműködött az annak megvalósulásához szükséges szerződések (pl. lízingszerződésnek a jogutód javára történő átkötése) létrehozásában. A hivatkozott törvény 34. § (2) bekezdése 2004. december 31-éig lehetőséget adott a törvény hatályba lépése előtt kötött szerződések módosítására, ezt pedig éppen a felperes magatartása hiúsította meg azzal, hogy jelen pert megindította. A felperes alaptalanul hivatkozott a nyilvános pályázat hiányára, álláspontjuk szerint erre nem volt törvényi kötelezettség, mivel a már korábban megkötött szerződések folytonosságát garantálta a jogutódlási szerződés. A felperesnek a törvény 15. § (7) bekezdése alapján módjában állt volna polgári peres eljárás, vagy versenyfelügyeleti eljárás kezdeményezése a jogsértés megállapítására, ezt azonban elmulasztotta. Ezen kötelező előzetes eljárás hiányában a jelen perben sem lehet a szerződések semmisségét megállapítani, ezért az erre irányuló keresetet a Pp. 130. § (1) bekezdés b.) - c.) pontja alapján idézés kibocsátása nélkül el kell utasítani, vagy a pert a Pp. 157. § a.) pontja alapján meg kell szüntetni.

A fellebbezés **nem alapos.**

A fellebbezés kapcsán az ítéletábrának nemcsak a felperes és az alperesek, hanem a felperes és a **/cég neve 2/ Rt.** közötti szerződés tartalmát és érvényességét is vizsgálat tárgyává kellett tennie. Ehhez képest lehet ugyanis állást foglalni abban a kérdésben, hogy az alperesek terhére megállapítható-e olyan jogellenes magatartás, amellyel okozati összefüggésben a felperes károsodott.

A felperes és a **/cég neve 2/ Rt.** között létrejött szerződés megkötésekor az egészségügyi szolgáltatókról és az egészségügyi közszolgáltatások szervezéséről szóló 2003. évi XLIII. tv. (Eüsz. tv.) volt hatályos, amelyet az Alkotmánybíróság 63/2003. (XII.15.) AB. határozatával ex nunc hatállyal semmisített meg, ezért az a 2003. VII. 1. és 2003. XII. 15-e között létrejött jogviszonyokat nem érinti, azaz a jelen perben e törvény rendelkezéseit irányadónak kell tekinteni.

Az Eüsz. tv. 34. § (1) bekezdése értelmében a törvény hatálybalépése napján érvényes, az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szervnek az ellátási kötelezettsége teljesítésére egészségügyi szolgáltatóval megkötött szerződése a felek megállapodása szerinti tartalommal továbbra is érvényes, ha a szerződések tartalma megfelel az egészségügyi ellátási szerződésre vonatkozó, e törvényben előírt rendelkezéseknek.

A (2) bekezdés kimondja az e törvény hatálybalépése előtt megkötött és a törvény szerint az egészségügyi közszolgáltatás alvállalkozásba adására közreműködő bevonására irányuló szerződéseket 2004. június 30-ig felül kell vizsgálni és a felek 2004. december 31-éig módosíthatják e szerződéseket a közreműködésre vonatkozó szabályok szerint. 2005. január 1-től az e törvény, illetve a végrehajtási rendeleteiben foglalt előírásoknak meg nem felelő alvállalkozói közreműködői szerződések megszűnnek.

Az Eüsz.tv. 13. § (1) bekezdés b.) pontja szerint, amennyiben az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv - jelen esetben a II.r. alperes - ellátási kötelezettségét nem a 12. § szerinti állami, vagy önkormányzati egészségügyi szolgáltató útján látja el, az ellátási kötelezettségébe tartozó közszolgáltatások nyújtására, az ellátás megfelelő színvonalú teljesítése, illetve az ellátás biztonsága érdekében nem állami és nem önkormányzati egészségügyi szolgáltatóval egészségügyi ellátási szerződést köt.

A törvény 27. § (1) bekezdése szerint közreműködői szerződésnek minősül minden olyan szerződés, amelyet az egészségügyi szolgáltató a működési engedélyében meghatározott és az egészségbiztosítás szervei által a finanszírozási szerződésben lekötött vagy költségvetési támogatásból fedezett egészségügyi közszolgáltatáson belül meghatározott egészségügyi szakma, vagy egészségügyi szakmán belüli egyes szolgáltatások ellátására más egészségügyi szolgáltatóval köt.

A 28. § második mondata úgy rendelkezik, hogy e feladatok díjazását a közszolgáltatást nyújtó és a közreműködő egészségügyi szolgáltató közvetlenül számolja el egymással.

Az ítéltábla álláspontja szerint a felperesnek az I.r. alperessel 1997. június 27-én a CT, és 2001. június 29-én az MR diagnosztikai vizsgálatok elvégzésére kötött szerződése tartalmánál fogva az Eüsz. tv. 27. § (1) bekezdésében írt közreműködői szerződésnek felel meg, mert az I.r. alperes, mint egészségügyi szolgáltató egy másik egészségügyi szolgáltatóval kötött szerződést.

A 2003. július 8-án kelt megállapodás arra irányul, hogy ezen közreműködői szerződésben a felperes szerződési pozíciójába a **/cég neve 2/** Rt. kerüljön.

Az tehát a közreműködői szerződéssel szerzett jogok és vállalt kötelezettségek - ellenérték fejében történő - átruházását célozta. A magyar polgári jogban a szerződéskötési szabadság elve érvényesül, amely azt jelenti, hogy a felek szabadon döntenek abban a kérdésben, hogy kötnék-e szerződést és ha igen, milyen tartalommal. A szerződési szabadság elve a jogszabályok keretei között érvényesülhet, a jogszabályba ütköző szerződésektől a törvény a jogi hatást megvonja és azokat semmisnek nyilvánítja. A közreműködői szerződés kapcsán az ezzel szerzett jogok és vállalt kötelezettségek átruházását a törvény - ellentétben az ellátási szerződésre vonatkozó rendelkezésektől (16. § (2) bekezdés) - nem tiltja, ezért azt érvényesnek kell tekinteni.

Gf.II.30.010/2007/4.szám

Azzal, hogy e megállapodáshoz az I.r. alperes, mint egészségügyi szolgáltató és a II.r. alperes, mint az egészségügyi közszolgáltatásért felelős szerv hozzájárultak - ez utóbbi az Eüsz.tv. 27. § (4) bekezdése alapján a közreműködői szerződés megkötésének feltétele - új közreműködői szerződés jött létre az I.r. alperes és a **/cég neve 2/** Rt. között. Természetesen a **/cég neve 2/** Rt. működéséhez szükséges volt az ÁNTSZ működési engedélye is, ez azonban nem a Ptk. 215. § szerinti harmadik személy szerződést jóváhagyó nyilatkozatát jelenti, ezért annak elmaradása a szerződés érvényessége szempontjából közömbös.

Mivel a **/cég neve 2/ Rt.** ideiglenes működési engedélyét a hatóság utóbb visszavonta, a szerződés 5. pontja értelmében a felperes vált ismételtén a szerződés alanyává, ebből azonban nem következik az I.r. alperes keresetben hivatkozott szerződésszegő magatartása, hiszen - ahogyan azt az elsőfokú bíróság helytállóan megállapította - a szerződés 4. pontjában írtak alapján az I.r. alperes teljesítési kötelezettsége a **/cég neve 2/ Rt.** felé állt fenn. Szerződésszegés tehát a terhére nem állapítható meg.

A kártérítési felelősséget megalapozó jogellenesség hiányán túl, hiányzik az okozati összefüggés is a felperes kára és a keresetben az alperesek terhére rótt magatartás között. A felperes kárát abból származtatja, hogy elesett attól a jövedelemtől, amelyhez az I.r. alperessel kötött szerződés teljesítése útján juthatott volna. A felperes e szerződésben vállalt kötelezettségének azonban akkor sem tudott volna eleget tenni, ha az általa érvénytelennek tartott - valójában azonban érvényes - szerződés kötése előtti eredeti állapot helyreállítása megtörténne, mert működési engedélyét az ÁNTSZ 2004. január 29-én kelt és 2004. március 4. napján jogerőssé vált határozatával visszavonta és törölte az egészségügyi szolgáltatók nyilvántartásából. Annak, hogy a működési engedély visszavonására milyen okból történt, a jelen per eldöntése szempontjából nincs jelentősége, így az I.r. alperes kártérítési felelősségét az a körülmény sem alapozza meg, hogy - az utóbb megalapozottnak bizonyult - bejelentésére indult a működési engedély visszavonását eredményező eljárás. A felperesnek módjában állt a határozat bírósági felülvizsgálatát kérni, e lehetőséggel azonban nem élt. Az ítéletátlának döntése meghozatalakor a jogerős hatósági határozatot kell irányadónak kell tekinteni. A jogerős határozatot e perben nem vizsgálhatja felül, mindezekre tekintettel a felperes elmaradt haszna megtérítésére nem tarthat igényt.

Az alperesek kártérítési felelőssége akkor sem lenne megállapítható, ha a fentiekben írt I.r. alperes és a felperes közötti szerződések az Eüsz.tv. 13. § (1) bekezdésében szabályozott ellátási szerződésnek minősülne. Ez esetben a 2003. július 8. napján kelt megállapodás az ellátási szerződéssel vállalt jogok és kötelezettségek

- 10 -

átruházását jelentené, amely az Eüsz.tv. 16. § (2) bekezdésébe ütközne, az ugyanis kimondja, hogy az egészségügyi ellátási szerződésben vállalt jogokat és kötelezettségeket az egészségügyi szolgáltató nem ruházhatja tovább.

Azok a szerződések, amelyek valamely jogszabály rendelkezésébe ütköznek, tilos szerződések. Ezek - ha a jogszabály kivételt nem tesz - semmisek (Ptk. 200. § (2) bekezdés).

A semmis szerződés érvénytelen.

A semmis szerződés érvénytelenségére - ha a törvény kivételt nem tesz - bárki határidő nélkül hivatkozhat, a semmisség megállapításához külön eljárásra nincs szükség (Ptk. 234. § (1) bekezdés).

A semmisséget a megtámadhatóságtól, mely az érvénytelenség másik formája - többek között - az különbözteti meg, hogy megállapításához külön eljárásra nincs szükség. A Ptk. 234. § (1) bekezdésében írt rendelkezések helyes értelmezése alapján a kialakult bírói gyakorlat szerint a semmisségi okot hivatalból kell észlelni, ha a semmisség megállapításához minden tényállási elem a peradatok alapján rendelkezésre áll. Ezért nem fogadható el az elsőfokú ítélet ezzel ellentétes azon álláspontja, mely szerint a szerződés semmisségén alapuló érvénytelensége csak a felek erre irányuló kifejezett nyilatkozata alapján vizsgálható. Az érvénytelenség megállapításához szükséges lenne a másik szerződő fél, a **/cég neve 2/ Rt.** perben állása. Az ítéltábla ítélete szerint azonban a felperes keresete - az előbb írtakból kitűnően - nem a most említett szerződés érvénytelensége miatt alaptalan, ezért a **/cég neve 2/ Rt.** perbe állítására nem volt szükség.

Az alpereseknek a felperes és a **/cég neve 2/ Rt.** működéséhez való hozzájárulását akként kell értékelni, hogy maguk is szerződő felekké váltak. Érvénytelen szerződés alapján a kártérítési felelősség megállapítására kizárólag akkor van lehetőség, ha a szerződés érvénytelenségén túlmenően a károsult fél a másik fél terhére többlettényállást bizonyít (BH. 2001/63.) Azt, hogy az I.r. alperes az érvénytelen szerződés alapján a perben nem álló **/cég neve 2/ Rt.**-nek teljesített és nem pedig a felperesnek, nem lehet ilyen a kártérítési felelősséget megalapozó többlettényállásként értékelni. Az alperesek terhére jogellenesség tehát ebben az esetben sem lenne megállapítható.

A fellebbezési ellenkérelemben írtak kapcsán rámutat arra, hogy az Eüsz. tv. 15. § (1) bekezdése az ellátási szerződés megkötésére kötelező pályázati eljárást ír elő, ennek mellőzése a szerződést jogszabályba ütközővé és így semmissé teszi (EBH. 2004/1117).

A szerződés jogszabályba ütköző voltából fakadó semmissége olyan szigorú jogkövetkezmény alkalmazását vonja maga után, melynek érvényesülése kapcsán nincs jelentősége annak, hogy az érvénytelenség felróható-e a szerződő félnek, a hivatkozott szigorú jogszabály önmagában is kizárta teszi, hogy a bíróság mérlegelje a felek szerződéskötéskor tanúsított magatartását (BH. 1994/362.). Ebből következően a Ptk. 4. § (4) bekezdésében írtak nem zárják el a felperest attól, hogy a szerződés semmisségére hivatkozzék.

Gf.II.30.010/2007/4.szám

A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét - eltérő indokokkal - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperesek 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet alapján meghatározott perköltségének a megfizetésére.

S z e g e d , 2007. március 28.

Dr.Sághy László sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr.Ocskó Erzsébet sk. .Rakita Zsuzsanna sk.
előadó bírő táblabíró

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.II.30.173/2007/3.szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla Dr. Horváth István Péter ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** alatti székhelyű felperesnek - Dr. Kardos Gyula ügyvéd által képviselt **BÁCS-KISKUN MEGYEI ÖNKORMÁNYZAT KÓRHÁZA** 6000 Kecskemét, Nyíri út 38. szám alatti székhelyű I.r. és a **BÁCS-KISKUN MEGYEI ÖNKORMÁNYZAT** 6000 Kecskemét, Deák F. tér 3. szám alatti székhelyű II.r. alperesek ellen szolgáltatási díj és kártérítés megfizetése iránt indított perében a Szegedi Ítéltábla Gf.II.30.010/2007/4. számú ítéletének kiegészítése iránt előterjesztett kérelme kapcsán meghozta a következő

K I E G É S Z Í T Ó Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének az I.r. alperes 211.693.836.- Ft szolgáltatási díj, valamint ezen összeg után járó 16 %-os társasági adó és járuléakai megfizetésére vonatkozó keresetet elutasító rendelkezéseit is helybenhagyja.

A kiegészítő ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes módosított keresetében kérte, hogy kötelezze a bíróság az I.r. alperest 211.693.836.- Ft, az ezt terhelő 16 %-os értékű társasági adó, valamint annak 2003. december 31. napjától járó évi 11 %-os késedelmi kamata megfizetésére. Ezen összeg álláspontja szerint az I.r. alperes részére 2003. évben végzett CT és MR vizsgálatok ki nem egyenlített díja. Ezt meghaladóan az I.r. és a II.r. alpereseket egyetemlegesen kérte marasztalni 1.015.100.000.- Ft, az ezen összegre jutó 16 %-os mértékű társasági adó és annak késedelmi kamatában kártérítés címén.

- 2 -

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Jogi okfejtése szerint a felperes és a **/cég neve 2/ Rt.** között 2003. június 8. napján létrejött szerződéssel a felperes szerződési pozíciójában teljes körű jogutódlás következett be, amelynek folytán a **/cég neve 2/ Rt.**-t terhelte a CT és MR vizsgálatok elvégzése, és ennek ellenében a **/cég neve 2/ Rt.** vált jogosulttá a szolgáltatás ellenértékére is. Az I.r. alperes szerződésszerűen teljesítette a **/cég neve 2/ Rt.**-nek a szolgáltatás díját. Szerződésszegés hiányában kizárt az alperesek kártérítési felelőssége.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Szegedi Ítéltábla Gf.II.30.010/2007/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, a megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta. Az eredménytelenül fellebbező felperest marasztalta az alperesek másodfokú költségében. Ítéletének indoklásában megállapította, hogy a 2003. július 8. napján a felperes és a **/cég neve 2/ Rt.** között létrejött megállapodás az Eüsz. tv. 27. § (1) bekezdése szerinti érvényes közreműködői szerződéssel vállalt jogok és kötelezettségek átruházását célozta. A szerződés 4. pontja rögzíti, hogy a szerződéskötés időpontjától kezdődően az I.r. alperes teljesítési kötelezettsége a **/cég neve 2/ Rt.** részére állt fenn, ezért szerződésszegés terhére a felperessel szemben nem állapítható meg. Az alperesek nem valósítottak meg olyan jogellenes magatartást, amely kártérítési felelősségüket megalapozná.

A felperes kérelmében kérte a másodfokú ítélet kiegészítését a szolgáltatási díj fizetésére irányuló kereseti kérelmet elutasító ítéleti rendelkezés ellen előterjesztett fellebbezése tekintetében. Előadta, hogy a fellebbezése ezen ítéleti rendelkezést is támadta, mivel leszállított keresete, azaz az 1.460.500.000.- Ft és járulékai a szolgáltatási díj címén igényelt összeget is magában foglalta. A szolgáltatási díj elutasítását tartalmazó ítéleti rendelkezést azonban a másodfokú bíróság nem bírálta felül.

Az alperesek az ítélet kiegészítése iránti kérelem elutasítását kérték.

A Pp. 239. §-a értelmében a Pp. 213. § (1) bekezdésének rendelkezéseit a másodfokú eljárásban is alkalmazni kell, azaz a másodfokú döntésnek ki kell terjednie az elsőfokú

ítélet fellebbezéssel támadott valamennyi rendelkezésére. Ha a másodfokú bíróság arról nem határozott, a Pp. 225. § (1) bekezdése alapján az ítélet kiegészítésének van helye. Az ítéltábla Gf.II.30.010/2007/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének csupán a felperes kártérítési igényét elutasító rendelkezését bírálta felül annak ellenére, hogy a felperes fellebbezése a szolgáltatási díj és annak kapcsán fizetendő 16 % társasági adó és járuléka iránti kereseti kérelmet elutasító rendelkezés megváltoztatására is kiterjedt. Ezért indokolt az ítélet kiegészítése.

A felperes fellebbezése azonban e vonatkozásban sem alapos.

- 3 -

Gf.II.30.173/2007/3.szám

A felperes ún. szolgáltatási díjra való jogosultságát a közte és a **/cég neve 2/ Rt.** között létrejött szerződés érvényessége, illetve annak tartalma dönti el. Az ítéltábla a Gf.II.30.010/2007/4. számú ítéletében a szerződés érvényességét, mint az alperesek kártérítési felelősségének előkérdését vizsgálta.

Az ott kifejtett változatlan álláspontja szerint a 2003. július 8. napján kelt megállapodással a felperes az I.r. alperessel korábban kötött közreműködői szerződéssel szerzett jogait, illetve vállalt kötelezettségeit ruházta át a perben nem álló **/cég neve 2/ Rt.-re**. Ezt törvény nem tiltja, ezért a szerződést érvényesnek kell tekinteni. Az I.r. és a II.r. alperes hozzájárulása folytán az I.r. alperes és a **/cég neve 2/ Rt.** között új közreműködői szerződés jött létre. A **/cég neve 2/ Rt.** ideiglenes működési engedélyének hatósági visszavonásával ugyan a felperes vált a szerződés alanyává, a szerződés 4. pontjában írtak alapján azonban az I.r. alperes teljesítési kötelezettsége a **/cég neve 2/ Rt.** részére állt fenn. Mindezekből következően a felperes és az I.r. alperes között nem volt olyan jogviszony, amely alapján a felperes által esetlegesen elvégzett vizsgálatok ellenértékét az I.r. alperesnek az ő részére kellett volna megfizetnie. Ezért az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el a felperes erre irányuló kereseti kérelmét is.

A fentiekben kifejtettek alapján az ítéltábla a Pp. 225. §-a alapján kiegészített ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének a felperes 211.693.836.- Ft szolgáltatási díj, valamint ezen összeg után járó 16 %-os társasági adó és járuléka megfizetésére vonatkozó keresetét elutasító rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az ítéltábla a perköltség számításának alapjául a Gf.II.30.010/2007/4. számú ítéletében 1.460.500.000.- Ft fellebbezési pertárgyértéket vett alapul, amely magában foglalja a kiegészített ítélettel elbírált követelés értékét is, ezért a perköltség viseléséről az ítélet kiegészítése kapcsán rendelkeznie nem kellett.

S z e g e d , 2007. május 23.

Dr.Sághy László sk.	Zanócné dr.Ocskó Erzsébet sk..	Rakita Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró

